

Για να προσγειωθούμε στο σήμερα, ποιος εθνικά απαξιωτικός χαρακτηρισμός (κομμένος στα εμποροραφεία της πατριδοκαπηλίας) αντιστοιχεί στον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, που πέρυσι, στις 11 Ιουλίου, έψεγε στη Βουλή τον κ. Βασίλη Λεβέντη, δεινό νεομακεδονομάχο, επειδή, σαν «νέος στην αίθουσα», «δεν θυμόταν ότι υπάρχει επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης, επικυρωμένη δις από την Εθνική Αντιπροσωπεία, για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις, erga omnes»; «Αυτή είναι η επίσημη θέση της Εθνικής Αντιπροσωπείας», συνέχιζε ο πρόεδρος της Ν.Δ., «όπως τουλάχιστον αποτυπώθηκε και στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Καραμανλή το 2007 και όπως επικυρώθηκε για άλλη μια φορά μετά τις διαπραγματεύσεις που έγιναν στο Βουκουρέστι».

Αυτή ήταν πράγματι η επίσημη ελληνική θέση, που βέβαια δεν την προσυπέγραφαν οι σωβινιστές και όσοι σταδιοδρόμησαν σαν σαρισσοφόροι, παρότι όταν υπουργευαν «τα είχαν κάνει μούσκεμα», όπως είχε πει χαρακτηριστικά ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης για τον κ. Αντώνη Σαμαρά. Ακόμα κι αν ορισμένοι ισχυριστούν, βασιζόμενοι στον ιδεοληπτικό μαξιμαλισμό τους, ότι η συμφωνία Ελλάδας - ΠΓΔΜ δεν «ενσωματώνει πάνω από το 80% των πάγιων ελληνικών θέσεων», όπως έγραφε χθες στην «Κ» ο συνταγματολόγος Ν.Κ. Αλιβιζάτος, αλλά κάτι λιγότερο, σίγουρα καμία άλλη χώρα δεν άλλαξε την επίσημη ονομασία της, καθώς και το Σύνταγμά της, κατ' απαίτηση των γειτόνων της, και μάλιστα χωρίς να προηγηθεί πόλεμος και ήττα της. Αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτε για τους προδοτολόγους.

Πηγή: [Η Καθημερινή](#)